

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. К., 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К. в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ал. Александров

при участието на секретаря Светла В. Радева
като разгледа докладваното от Пламен Ал. Александров Търговско дело № 20215100900075 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл. 430, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ във връзка с чл. 79, ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД.

В исковата си молба ищецът „Ю.Б.” АД гр. С. твърди, че на **.**.**** г. е сключен договор за жилищен кредит № ***/**/**** г. между „Б.П.Б.“ АД от една страна и М. Ф. Х. и Д. М. П. от друга, по силата на който банката предоставила на кредитополучателите кредитен лимит в размер на 79 000 лева, които щели да послужат за покупка и довършителни работи на недвижим имот, подробно описан в чл. 2 от договора. Кредитополучателите се задължили да върнат ползвания кредит, заедно с начислените лихви, в сроковете и при условията на договора. Съгласно чл. 4 от договора за кредит, отпуснатия кредит се усвоявал по разплащателната сметка на кредитополучателите, като видно от приложеното към исковата молба извлечение от разплащателната сметка, по която е обслужван кредита, на **.**.**** г. банката отпуснала на кредитополучателите сумата от 55 000 лева. Съгласно Анекс № * от **.**.**** г. страните се съгласили, че размерът на отпуснатия кредит няма да е 79 000 лева, а ще бъде 55 000 лева, като към датата на подписване на Анекс № * същата била изцяло усвоена от кредитополучателите. Твърди също, че по силата на чл. 13, ал. 1 от договора за кредит за ползвания кредит кредитополучателите дължали годишен лихвен процент в размер на 10.5 % равен на базовия лихвен процент по жилищни

кредити + надбавка в размер на 3%. Съгласно ал. 3 от договора за базов лихвен процент се ползва 3м SOFIBOR + надбавка в размер на 3.2 %, като към датата на подписване на договора за кредит тримесечния SOFIBOR е с приета стойност 4.3 %. С чл. 2, ал. 1 от Анекса от **.**.**** г., размерът на възнаградителната лихва е променен на 11.25 %, като сбор от базовия лихвен процент на банката за кредити в лева + надбавка в размер на 3.75 %. Съгласно чл. 14, ал. 3 от договора, при просрочие от страна на кредитополучателите на която и да е вноска, както и при предсрочна изискуемост на кредита, се дължи мораторна лихва в размер на сбора от възнаградителната лихва + наказателна надбавка в размер на 4 %. По силата на чл. 15 от договора кредитополучателите дължали месечна такса за управление в размер на 0.095 % от главницата, дължима на падежа на всяка 2 вноска. Съгласно чл. 23 от договора, кредита се погасявал на месечни погасителни вноски, които включват главница, лихва и месечна такса за управление, като крайният срок за издължаване на кредита е 240 месеца от датата на първото усвояване. Твърди, че на **.**.**** г. се осъществило преобразуване на „Б.П.Б.“ АД чрез вливане по реда на чл. 262 ТЗ в „Ю.Б.“ АД, като по силата на извършеното вливане, приемащото дружество ставал универсален правоприемник на вливащото се дружество, като цялото имущество, както и всички права и задължения на „Б.П.“ по сключените договори с клиенти, в това число и по процесния, се прехвърлят върху „Ю.Б.“. Твърди, че поради неизпълнение на договорните си задължения, произтичащи от чл. 23 от договора за кредит за заплащане на дължимите погасителни вноски по кредита, кредитополучателите изпаднали в забава относно погасяването му, с което бил нарушен сключения договор за кредит. Поради неиздължаване на погасителна вноска с падеж **.**.**** г., на основание чл. 27 (в) от договор за жилищен кредит № ***/**/**** г. от **.**.**** г. и чл. 60, ал. 2 от Закона за кредитните институции, „Ю.Б.“ АД обявила цялото задължение за незабавно изискуемо и дължимо, за което кредитополучателите били уведомени изрично с поканиуведомления, връчени чрез ЧСИ Р.С.. Поканите били връчени на кредитополучателите на дата **.**.**** г., от която дата именно кредитът се считал за изцяло предсрочно изискуем. Поради неизплатеното от кредитополучателя задължение, произтичащо от договор за жилищен кредит № ***/**/**** от **.**.**** г. се пораждал правен интерес от предявяване на настоящият иск. Моли съдът да постанови решение, с което

да осъди М. Ф. Х. и Д. М. П. да заплатят солидарно на „Ю.Б.“ АД дължимите от тях суми, произтичащи от договор за жилищен кредит № *****/**/* от **.**.**** г. в размер, както следва: главница в размер на 26 252.58 лева, възнаградителна лихва за периода от **.**.**** г. до **.**.**** г. в размер на 3 146. 51 лева, мораторна лихва за периода от **.**.**** г. до **.**.**** г. в размер на 429.57 лева, такси за периода от **.**.**** г. до **.**.**** г. в размер на 250.07 лева, разноси за периода **.**.**** г. до **.**.**** г. в размер на 228 лева, както и законната лихва върху главницата.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК назначеният на ответника М. Ф. Х. особен представител не е подал писмен отговор, не е взел становище, не е направил възражение, не е оспорил истинността на представен документ, не е посочил доказателства и не е представил писмени доказателства.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК, назначеният на ответницата Д. М. П. особен представител е подал писмен отговор, с който оспорва предявения иск и счита същия за неоснователен. В отговора се сочи, че неоснователно е твърдението на ищеца, че кредита е предсрочно изискуем на основание връчена покана – уведомление до ответниците на **.**.**** г. чрез ЧСИ Р.С., защото към този момент задължението им било погасено по давност на основание чл. 110 от ЗЗД. Връчването на поканата – уведомление чрез ЧСИ на **.**.**** г. не правило дълга по кредита предсрочно изискуем, защото считано от сключване на договора – **.**.**** г., както и от **.**.**** г. – датата на подписване на Анекс № * към договор за жилищен кредит № *****/8/**** от **.**.**** г. в момента на връчване на уведомлението от ЧСИ – **.**.**** г., вземането е погасено по давност. Сочи се в отговора, че ищецът – банката кредитор не може да се позове на т. 18 от ТР № 4/2014 г. на ОСГТК на ВКС, тъй като осъщественото уведомяване на кредитополучателя чрез ЧСИ Р. С. на **.**.**** г. за предсрочна изискуемост на кредита е в момент, в който вземането вече било погасено по давност. Обявената така, както счита банката – ищец предсрочна изискуемост в действителност, била липса на обявена на длъжника предсрочна изискуемост, поради погасено по давност вземане. С оглед на направеното възражение за погасяване на вземането по давност по изложените съображения е неоснователна и недоказана исковата претенция, както по основание така и по размер, освен претендираната главница неоснователни и недоказани са по основателност и по размер претенциите относно възнаградителна лихва, мораторна лихва,

законна лихва и претенции за такси и разноски. Оспорва обстоятелствата и твърденията в исковата молба. Не оспорва обстоятелството, че страните по делото са сключили договор за жилищен кредит № *****/**** от **.**.**** г. Оспорва обстоятелството, че на **.**.**** г. е подписан Анекс № * към Договор за жилищен кредит № *****/****/**.**.**** г., тъй като същото се опровергава от действително подписания и приложен към исковата молба Анекс № *, който е с дата на подписване **.**.**** г.

В срока по чл. 372, ал. 1 от ГПК ищецът е подал допълнителна искова молба, в която излага съображения, че твърденията на особения представител на ответника, че задължението е изтекло по давност, са неоснователни и неразбираеми. Твърди се, че кредитополучателите са изплащали задължението си по договора до юли 2020 г., като считано от вноска с падеж **.**.**** г. плащанията били преустановени. Погасителната давност започвала да тече от деня, в който вземането стане изискуемо, като в случая за всяка вноска от **.**.**** г. течал отделен срок. Поради неизпълнение на задълженията и на основание чл.27(в) от договора за кредит банката е обявила кредита за предсрочно изискуем, за което кредитополучателите са уведомени с изрични покани, връчени чрез ЧСИ Р.С. на **.**.**** г., от която дата целият незаплатен остатък е станал изцяло предсрочно изискуем. Относно оспорването на Анекс № *, конкретизира и заявява, че в исковата молба при изписване на датата, на която е сключен анекса, е допусната техническа грешка и вместо 2012 г. е записано 2021 г. Правилната дата, на която е сключен анекса е **.**.**** г.

В срока по чл. 373, ал. 1 от ГПК назначеният на ответницата Д. М. П. особен представител е подал писмен отговор на допълнителната искова молба, с който поддържа изложените в отговора на исковата молба възражения и оспорвания. Счита, че изложените обстоятелства в допълнителната исковата молба относно направеното възражение за настъпила погасителна давност на исковата претенция за главница, възнаградителна лихва, мораторна лихва, законна лихва и претенции за такси и разноски, са неправилни. Твърди се, че ответникът няма парични задължения към ищеца, като представените по делото документи не обосновават наличие на вземане в посочените в искова молба основания и размер, като погасителната давност е проявила своето действие спрямо тях.

Поддържа като неоснователно и твърдението на ищеца, че кредита е предсрочно изискуем на основание връчена покана – уведомление до ответниците на **.**.**** г. чрез ЧСИ Р.С., тъй като към този момент задължението им е погасено по давност. Връчването на поканата – уведомление чрез ЧСИ на **.**.**** г. не правило дълга по кредита предсрочно изискуем, тъй като считано от сключване на договора – **.**.**** г., както и от **.**.**** г. – датата на подписване на Анекс № * към договор за жилищен кредит № **** К ****/**.**.**** г. в момента на връчване на уведомлението от ЧСИ – **.**.**** г. вземането е било погасено по давност. Освен това, не били налице основанията и предпоставките за обявяване на всички суми по договора за жилищен кредит от **.**.**** г. и Анекс № * от **.**.**** г. за предсрочно изискуеми, тъй като ищецът не е осъществил валидно и редовно уведомяване на ответницата за обявяване на предсрочната изискуемост на вземанията му като кредитор. След като не били налице данни, че до ответницата е достигнало и е получила едностранно волеизявление, не можело да се приеме, че спрямо нея са настъпили и последиците за предсрочна изискуемост на вземането по договора за паричен заем в съответствие и с изискванията на т. 18 на ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по т.д. № 4/2013 г., ОСГТК. Поддържа се, че правото за обявяване на кредита за предсрочно изискуем е установено в полза на кредитора и представлява изменение на договора, като за разлика от общия принцип по чл. 20а, ал. 2 от ЗЗД, за да може това договорно изменение да прояви действието си, е необходимо длъжника да е уведомен, т.е. изявлението на кредитора да е достигнало до длъжника, каквито доказателства в случая нямало. Съгласно цитираната по-горе т.18 на ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по т.д. № 4/2013 г., постигнатата в договора предварителна уговорка, че в случай на неплащане на определен брой вноски или при други обстоятелства кредитът става предсрочно изискуем, не поражда действие, ако волеизявлението на кредитора не е достигнало до длъжника кредитополучател. Дори и с подаването на исковата молба, не би могло да се приеме, че е налице надлежно обявяване на предсрочна изискуемост, тъй като предсрочната изискуемост следва да настъпва преди подаване на заявлението и във всички случаи кредиторът да е уведомил затова длъжника. Ако фактите, относими към настъпване и обявяване на предсрочната изискуемост, не са се осъществили преди подаване на исковата молба, то и вземането на ищеца–

кредитор, не е станало изискуемо в заявените искиви размери и не е възникнало на предявеното основание.

В съдебно заседание ищецът, чрез своя представител по пълномощие, моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски. Представя писмена защита, в която излага подробни съображения.

Назначеният на ответника М. Ф. Х. особен представител, в съдебно заседание, моли съда да отхвърли исковата претенция. В случай, че съдът приеме същата за основателна, изразява становище за приспадане на платените в хода на съдебното производство суми. Представя писмена защита, в която излага съображения.

В съдебно заседание назначеният на ответницата Д. М. П. особен представител моли съда да отхвърли исковата претенция. В случай, че съдът приеме същата за основателна, изразява становище за приспадане на платените в хода на съдебното производство суми. Представя писмена защита, в която излага съображения.

Окръжният съд, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, както и доводите на страните във връзка с предявените искове, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените от ищеца и приети писмени доказателства, в т.ч. договор за жилищен кредит № 1428 R 2008/**.**.**** г., Анекс № * от **.**.**** г. към договор за жилищен кредит № 1428 R 2008/**.**.**** г., справка изх. № ****/ **.**.**** г. по договор за жилищен кредит № 1428 R 2008/ **.**.**** г., извлечение от сметка за периода от **.**.**** г. до 15.11.2019 г., извлечение от сметка за периода от 21.05.2012 г. до 15.11.2019 г., покана – уведомление до М. Ф. Х., ведно с уведомление за връчване и доклад от призовкар при ЧСИ с рег. № *** с изх. № ****/01.09.2021 г., покана – уведомление до Д. М. П., ведно с уведомление за връчване и доклад от призовкар при ЧСИ с рег. № *** с изх. № ****/01.09.2021 г., както и от назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза, която не се оспорва от страните и се възприема изцяло от съда, се установява следното:

На **.**.**** г. между „Б.П.Б.“ АД (преобразувана чрез вливане в „Ю.Б.“ АД) от една страна, и М. Ф. Х. – кредитополучател, от друга страна, и Д. М. П. – солидарен длъжник, от трета страна, е сключен договор за

жилищен кредит № *****/**** г., по силата на който банката предоставя на кредитополучателя кредитен лимит в размер на 79 000 лева за покупка и довършителни работи на недвижим имот, подробно описан в чл. 2 от договора. Съгласно договора, кредитополучателят се задължава да върне ползвания кредит, заедно с начислените лихви, в сроковете и при условията на договора. Съгласно чл. 14, ал. 3 от договора, при просрочие от страна на кредитополучателя/солидарният длъжник на която и да е вноска по главницата на кредита, както и при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, върху неиздължените суми по главницата за времето на забава кредитополучателят и солидарният длъжник дължат наказателна лихва в размер на сбора от възнаградителната лихва и наказателна надбавка в размер на 4 %. По силата на чл. 15 от договора кредитополучателят дължи месечна такса за управление на кредита в размер на 0.095 % от главницата, дължима ежемесечно на падежа, ведно с лихмата и съответната част от главницата. Съгласно чл. 23 от договора, кредита се погасява на месечни погасителни вноски, които включват главница, лихва и месечна такса за управление, като крайният срок за издължаване на кредита е 240 месеца от датата на първото усвояване. Съгласно чл. 4 от договора за кредит, отпуснатият кредит се усвоява по разплащателната сметка на кредитополучателя. На **.**.**** г. е сключен Анекс № * към процесния договор за жилищен кредит, с който страните са се съгласили, че размерът на отпуснатия кредит няма да е 79 000 лева, а ще бъде 55 000 лева, като към датата на подписване на Анекс № * същата е изцяло усвоена от кредитополучателя. С Анекс № */ **.**.**** г. е договорен лихвен процент в размер на 11.25%, равен на базовия лихвен процент по жилищни кредити плюс надбавка от 3.75% и срок на издължаване на кредита – 192 месеца, считано от **.**.**** г. Съставен е погасителен план за погасяване на кредитния лимит, включващ 192 месечни погасителни вноски (главница, лихви, такса), с падежна дата 21-во число на месеца, последната от които дължима на 21.05.2028 г.

Установява се също така, че с покана – уведомление до М. Ф. Х. и покана – уведомление до Д. М. П. последните са уведомени от банката – ищец, че поради неиздължаване на погасителна вноска с падеж **.**.**** г., на основание чл. 27 (в) от договор за жилищен кредит № *****/**** г. от **.**.**** г. и чл. 60, ал. 2 от Закона за кредитните институции, цялото задължение по договора е обявено за изискуемо.

От назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза, която не се оспорва от страните, се установява също така, че: 1.) общият размер на неизплатеното задължение за главница по договор за жилищен кредит № 1428/R/2008/**.**.* г. към датата на завеждане на исковата молба е 26 252.58 лева, 2.) дължимите договорни (възнаградителни) лихви по процесния договор са в размер на 3 146.51 лева, 3.) дължимите лихви за просрочия по процесния договор са в размер на 429.57 лева, 4.) дължимите такси по процесния договор са в размер на 250.07 лева и 5.) за уведомяване на ответниците по делото за предсрочната изискуемост на договор за жилищен кредит № 1428/R/2008/**.**.* г. са направени от ищеца разноски в размер на 228 лева.

Във връзка с установеното по – горе, неоснователен е довода на назначения на ответника Д. М. П. особен представител, релевиран в отговора на исковата молба, че към датата на връчване от ЧСИ на уведомлението за предсрочна изискуемост на кредитите – **.**.* г., вземането е погасено по давност, предвид датата на сключване на договора – **.**.* г., и датата на подписване на Анекс № * – **.**.* г. От назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза се установява, че задълженията по процесния договор за кредит до м. юли 2020 г. са били изплатени, както и че поради неиздължаване на погасителна вноска с падеж **.**.* г., на основание чл. 27 (в) от процесния договор за жилищен кредит цялото задължение по него е обявено за изискуемо. Ето защо не е налице изтекла погасителна давност към датата на депозиране на исковата молба – **.**.* г., нито за задължението за главница, нито за дължимите по договора мораторни и възнаградителни лихви, такси и разноски.

Неоснователен е и довода на назначения на ответника Д. М. П. особен представител, релевиран в допълнителния отговор на допълнителната искова молба, че не е налице валидно е редовно уведомяване на ответника Д. М. П. за обявяване на предсрочната изискуемост на вземанията на ищеца по договора за кредит. На първо място, липсва оспорване на това обстоятелство от страна на кредитополучателя М. Ф. Х., респективно – от назначения на същия особен представител. Връчването на уведомлението за обявяване на предсрочната изискуемост на задълженията по договора за кредит не е оспорено и от назначения на ответника Д. М. П. особен представител в отговора на исковата

молба. Напротив, в същия се твърди, че в момента на връчване на уведомлението от ЧСИ – на **.**.**** г., вземането е погасено по давност. Освен това, от приетите по делото като доказателства-уведомление за връчване и доклад от призовкар при ЧСИ с рег. № *** с изх. № *****/01.09.2021 г., се установява, че уведомлението до Д. М. П. е връчено при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК. И накрая, довода на особения представител на ответницата Д. М. П., че с цитираното уведомление последната не е била уведомена от ищеца за обявената предсрочна изискуемост на кредита, е и ирелевантен, тъй като дори и да се приеме, че същата не е била надлежно уведомена за това с уведомлението, то обявяването на кредита от страна на „Ю.Б.“ АД за изцяло и предсрочно изискуем е надлежно съобщено на ответницата Д. М. П. чрез връчване на копие от исковата молба по осъдителния иск срещу нея на назначения му от съда особен представител.

От гореизложеното се установява, че към датата на депозиране на исковата молба ответниците дължат на ищеца претендираните с нея суми, дължими по договор за жилищен кредит № 1428/R/2008/**/*.**** г., а именно: главница в размер на 26 252.58 лева, възнаградителна лихва за периода от **.**.**** г. до **.**.**** г. в размер на 3 146. 51 лева, мораторна лихва за периода от **.**.**** г. до **.**.**** г. в размер на 429.57 лева, такси за периода от **.**.**** г. до **.**.**** г. в размер на 250.07 лева, разноски за периода **.**.**** г. до **.**.**** г. в размер на 228 лева. В тази връзка, от назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза се установява, че след образуване на делото, в периода 15.11.2021 г. – 31.08.2022 г., за погасяване на задълженията по договор за жилищен кредит № 1428/R/2008/**/*.**** г. е постъпила сума в размер на 3 900 лева, която е разпределена за погасяване на: главница – 1 400 лева, разноски – 2 000 лева и лихви – 500 лева. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че погасените със сумата от 2 000 лева разноски не са претендираните с исковата молба, а такива, възникнали след депозиране на исковата молба. Това обстоятелство се признава изрично и от процесуалния представител на ищеца, който в съдебно заседание заявява, че със сумата от 2 000 лева са били погасени направени по делото съдебни разноски, както и че със сумата от 500 лева е била погасена изцяло претендираната мораторна лихва и 70 лева от претендираната възнаградителна лихва.

При това положение, искът за главницата се явява основателен за сумата от 24 852.58 лева, представляваща разликата от претендирания и дължим към датата на исковата молба размер от 26 252.58 лева и погасената в хода на производството главница в размер на 1 400 лева, за която сума искът следва да се уважи, ведно със законната лихва върху нея, считано от **.**.**** г. За разликата над уважения размер от 24 852.58 лева до претендирания размер от 26 252.58 лева, или за сумата от 1 400 лева, искът следва да се отхвърли като погасен поради плащане в хода на делото.

Предвид установеното след завеждане на делото плащане, следва искът за мораторна лихва в размер на 429.57 лева, за периода от **.**.**** г. до **.**.**** г., да се отхвърли като погасен поради плащане. Искът за възнаградителна лихва за периода от **.**.**** г. до **.**.**** г. следва да се уважи в размер на 3 076.08 лева, представляващи разликата от претендирания и дължим към датата на исковата молба размер от 3 146.51 лева и погасената в хода на производството възнаградителна лихва в размер на 70.43 лева (разликата от платената в хода на производството сума от 500 лева и погасената с нея мораторна лихва в размер на 429.57 лева). В останалата част искът следва да се отхвърли като погасен поради плащане в хода на делото.

По отношение на претендираната такса за управление на кредита, от гореизложеното се установи, че същата е дължима на основание чл. 15 от договора за жилищен кредит, съгласно който кредитополучателят дължи месечна такса за управление на кредита в размер на 0.095 % от главницата, дължима ежесечно на падежа, ведно с лихвата и съответната част от главницата. В тази връзка се установи, че по процесния договор са били начислени такси в размер на 4 166 лева (т. 7 от заключението на съдебно – счетоводната експертиза), от които непогасени са в размер на 250.07 лева, която сума ответниците следва да заплатят на ищеца. Основателно е и искането за заплащане на направените от ищеца и установени по делото разноси в размер на 228 лева, от които 120 лева адвокатски хонорар за изготвяне и изпращане на 2 броя покани за обявяване на задължението за предсрочно изискуемо и 108 лева за връчване на 2 броя покани, платени на ЧСИ. Същите са дължими на основание чл. 78 от ЗЗД, съгласно който разноските по изпълнението са в тежест на длъжника.

При този изход на делото – основателност на предявените искове, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца направените по делото разноси в размер общо на 4 217.61 лева, представляващи разликата между общо направените такива в размер на 6 217.61 лева, съгласно представения списък на разноските и доказателствата за тяхната направа, и сумата от 2 000 лева, платена след образуване на делото и послужила за погасяване на част от дължимите по делото разноси, което се признава изрично от ищеца.

Водим от изложеното, окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. Ф. Х. с адрес: с. М, общ. К., обл. К., дом № ***, с ЕГН ***** и Д. М. П. с адрес: с. М, общ. К., обл. К., дом № ***, с ЕГН *****, да заплатят *солидарно* на „Ю.Б.” АД със седалище и адрес на управление: гр. С., район В., ул. „О.п” № ***, ЕИК *****, следните суми, произтичащи от договор за жилищен кредит № ***/**/* от **.**.*** г.: **24 852.58 лева** – главница, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от **.**.*** г. до окончателното ѝ изплащане, **3 076.08 лева** – възнаградителна лихва за периода от **.**.*** г. до **.**.*** г., **250.07 лева** – такса за управление на кредита за периода от **.**.*** г. до **.**.*** г. и **228 лева** – разноси за периода **.**.*** г. до **.**.*** г., като ОТХВЪРЛЯ иска за главница за разликата над уважения размер от 24 852.58 лева до претендирания размер от 26 252.58 лева, иска за възнаградителна лихва за периода от **.**.*** г. до **.**.*** г., за разликата над уважения размер от 3 076.08 лева до претендирания и дължим към датата на исковата молба размер от 3 146.51 лева и иска за мораторна лихва в размер на 429.57 лева, за периода от **.**.*** г. до **.**.*** г., като погасени поради плащане в хода на делото.

ОСЪЖДА М. Ф. Х. с адрес: с. М, общ. К., обл. К., дом № ***, с ЕГН ***** и Д. М. П. с адрес: с. М, общ. К., обл. К., дом № ***, с ЕГН *****, да заплатят на „Ю.Б.” АД със седалище и адрес на управление: гр. С., район В., ул. „О.п” № ***, ЕИК *****, направените по делото разноси в размер общо на 4 217.61 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Пловдив в

двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – К.: _____